

Luksemburg, 25 czerwca 2018 r.
(OR. en)

10246/18

CFSP/PESC 589
CSDP/PSDC 351
COPS 227
POLMIL 91
CIVCOM 122

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	25 czerwca 2018 r.
Do:	Delegacje

Nr poprz. dok.:	10174/18 REV 1
-----------------	----------------

Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE
	– Konkluzje Rady (25 czerwca 2018 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE, przyjęte przez Radę na jej 3628. posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2018 r.

KONKLUZJE RADY W SPRAWIE BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY**W KONTEKŚCIE GLOBALNEJ STRATEGII UE**

W ramach wdrażania globalnej strategii UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, stosując się do regularnych wskazówek Rady Europejskiej oraz przywołując jej konkluzje i inne wskazówki w tych kwestiach, Rada potwierdza swoje zdecydowane zobowiązanie do realizacji poziomu ambicji UE w zakresie reagowania na konflikty i kryzysy zewnętrzne, budowania potencjału partnerów oraz ochrony UE i jej obywateli. Dzięki temu, że stale wychodzi naprzeciw bieżącym i przyszłym europejskim potrzebom w zakresie bezpieczeństwa i obrony, UE zwiększy swoją zdolność do działania w charakterze podmiotu zapewniającego bezpieczeństwo oraz swoją strategiczną autonomię i wzmocni zdolność do współpracy z partnerami. W związku z tym Rada z zadowoleniem przyjmuje ambitne propozycje w zakresie bezpieczeństwa i obrony przedłożone przez Komisję w kontekście kolejnych wieloletnich ram finansowych, w szczególności utworzenie specjalnego działu budżetowego dotyczącego bezpieczeństwa i obrony.

Obecnie Rada:

Stała współpraca strukturalna

1. Przyjęła w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO) decyzję Rady ustanawiającą wspólny zbiór przepisów dotyczących zarządzania projektami realizowanymi w ramach PESCO.
2. Oczekuje na przyjęcie zalecenia Rady, zasadniczo w lipcu 2018 r., na temat ustalenia kolejności wypełniania bardziej wiążących zobowiązań podjętych przez państwa członkowskie uczestniczące w PESCO, a także doprecyzowania bardziej szczegółowych celów.

3. Wyraża uznanie dla bieżących prac prowadzonych przez uczestniczące państwa członkowskie, służących wdrożeniu siedemnastu wspólnych projektów PESCO, a w związku z zaproszeniem do składania wniosków w ramach drugiej fali projektów PESCO zachęca je do przedstawienia bardziej ambitnych propozycji mających na celu sprostanie potrzebom operacyjnemu UE i realizację uzgodnionych priorytetów w zakresie rozwoju zdolności i tym samym do przyczynienia się do wypełnienia bardziej wiążących zobowiązań oraz realizacji poziomu ambicji UE, z myślą o aktualizacji wykazu projektów PESCO i ich uczestników w listopadzie 2018 r.
4. Oczekuje na przyjęcie decyzji Rady, zasadniczo w listopadzie, w sprawie ogólnych warunków uczestnictwa państwa trzeciego – na zasadzie wyjątku – w projektach PESCO, a także wzywa do bezzwłocznego rozpoczęcia działań w tym zakresie.

Plan rozwoju zdolności (CDP) i skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności (CARD)

5. Zatwierdza katalog postępu 2018 (PC18), który zapewnia wojskową ocenę najważniejszych braków w zdolnościach i istotnych celów w zakresie zdolności, które należy realizować w sposób stopniowy, jako wynik procesu związanego z celem podstawowym rozpoczętego w listopadzie 2016 r., w następstwie porozumienia w sprawie poziomu ambicji UE.
6. Oczekuje rychłego zatwierdzenia unijnych priorytetów w zakresie rozwoju zdolności, które to priorytety wynikają z przeglądu CDP, przy jednoczesnym uwzględnieniu najważniejszych braków w zdolnościach i istotnych celów w zakresie zdolności. Rada zgadza się, że priorytety te, jako jeden z głównych punktów odniesienia dla państw członkowskich i rozwoju zdolności UE, ukierunkują PESCO, CARD i Europejski Fundusz Obronny, które znacząco usprawnią współpracę w dziedzinie obronności, przyczyniając się tym samym do zwiększenia spójności między tymi trzema różnymi, lecz wzajemnie się umacniającymi inicjatywami, zgodnie z konkluzjami Rady z listopada 2017 r. Rada zachęca też państwa członkowskie do realizacji takich priorytetów, biorąc również pod uwagę ustalenia z próbnego CARD i przyszłych cykli CARD.

Jednolity zasób sił

7. Rada przypomina, że ponieważ państwa członkowskie mają „jednolity zasób sił”, który mogą wykorzystać w różnych ramach, rozwijanie zdolności państw członkowskich poprzez WPBiO i wykorzystanie unijnych instrumentów przyczyni się tym samym także do zwiększenia zdolności, z których mogłyby korzystać Organizacja Narodów Zjednoczonych i NATO.

Europejski Fundusz Obronny

8. Z zadowoleniem przyjmuje polityczne porozumienie w sprawie rozporządzenia ustanawiającego Europejski program rozwoju przemysłu obronnego (EDIDP), którego celem jest wspieranie konkurencyjności, wydajności i zdolności innowacyjnych przemysłu obronnego w całej Unii, co przyczynia się do zapewnienia strategicznej autonomii Unii. EDIDP powinien zachęcać do opracowywania wspólnych programów rozwoju zgodnie z priorytetami w zakresie zdolności obronnych uzgodnionymi wspólnie przez państwa członkowskie na szczeblu UE w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, szczególnie w kontekście planu rozwoju zdolności.
9. Przyjmuje do wiadomości wnioszek Komisji z 13 czerwca 2018 r. dotyczący rozporządzenia ustanawiającego Europejski Fundusz Obronny na lata 2021–2027. Apeluje o to, by takie rozporządzenie uwzględniało wstępne doświadczenia z EDIDP i działań przygotowawczych w zakresie badań nad obronnością, stosownie do przypadku. Rada podkreśla, że wdrażaniu proponowanego Europejskiego Funduszu Obronnego musi towarzyszyć zdecydowane zaangażowanie państw członkowskich, pełne wykorzystanie opinii i wiedzy fachowej Europejskiej Agencji Obrony i wsparcie ze strony Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych. Ponadto Rada uważa, że instrumenty finansowe mogłyby być odpowiednim narzędziem do wykorzystania w ramach Europejskiego Funduszu Obronnego po 2020 r. i wzywa do prowadzenia dalszych prac w tym zakresie.

Europejski Instrument na rzecz Pokoju

10. Przyjmuje do wiadomości wniosek wysokiego przedstawiciela, przy wsparciu Komisji, dotyczący Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju i popiera cel zwiększenia zdolności Unii do utrzymania pokoju, zapobiegania konfliktom i umacniania bezpieczeństwa międzynarodowego poprzez zwiększenie finansowania działań realizowanych w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) odnoszących się do kwestii wojskowych lub obronnych oraz poprzez wzmacnianie zdolności Unii, by elastycznie dostosowywać się do zmieniających się potrzeb i priorytetów. Wzywa stosowne organy przygotowawcze Rady do kontynuowania prac i przedstawienia konkretnych zaleceń w sprawie proponowanego instrumentu, m.in. poprzez dostosowanie odnośnego wniosku w razie potrzeby, zwracając przy tym szczególną uwagę na rozpoznane potrzeby, także finansowe, przy jednoczesnym poszanowaniu roli państw członkowskich w zarządzaniu proponowanym instrumentem oraz kompetencji Rady w zakresie WPZiB.

Rada przypomina też, że zgodnie z jej konkluzjami z 13 listopada 2017 r. należy zakończyć kompleksowy przegląd mechanizmu ATHENA.

Mobilność wojskowa

11. Podkreśla, że konieczna jest poprawa mobilności personelu wojskowego, sprzętu i wyposażenia przeznaczonego do rutynowej działalności oraz podczas kryzysu i konfliktu w ramach UE i poza nią, za pomocą wszystkich rodzajów transportu (lądowego, lotniczego i morskiego) i we wszystkich kierunkach strategicznych, aby umożliwić państwom członkowskim przewyższanie utrzymujących się i rosnących zagrożeń, przyczyniając się tym samym do zapewnienia ogólnego bezpieczeństwa. Dzięki temu państwa członkowskie będą mogły działać szybciej i skuteczniej w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, a także działań krajowych i wielonarodowych.
12. Podkreśla, że poprawę mobilności wojskowej można osiągnąć jedynie przy pełnym udziale i zaangażowaniu wszystkich państw członkowskich, przy zachowaniu spójności z odpowiednimi inicjatywami na szczeblu UE, również w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO). Na szczeblu krajowym wymaga to podejścia obejmującego cały rząd oraz udział właściwych organów krajowych, a nie tylko ministerstw obrony.

13. Podkreśla, że w tych wspólnych wysiłkach zasadnicze znaczenie w dalszym ciągu mają: suwerenność, podejmowanie decyzji na szczeblu krajowym i wymogi konstytucyjne poszczególnych państw członkowskich, w tym w odniesieniu do ich terytorium krajowego oraz działań wojskowych i transportu; szczególny charakter ich polityki bezpieczeństwa i obrony, a także inne względy, w tym przepisy i zasady dotyczące ochrony środowiska; będą one w pełni przestrzegane.
14. Z zadowoleniem odnotowuje plan działania na rzecz mobilności wojskowej, przyjęty przez wysokiego przedstawiciela i Komisję 28 marca 2018 r, i wzywa do jego szybkiego wdrożenia w ścisłej współpracy między wszystkimi zainteresowanymi stronami. Przyjmuje do wiadomości wnioski Komisji dotyczące mobilności wojskowej w kontekście kolejnych wieloletnich ram finansowych.
15. Jako pierwszy krok w kierunku wdrożenia tego planu działania Rada zatwierdza pierwszą część ogólną wymagań wojskowych w zakresie mobilności wojskowej w ramach UE i poza nią, i apeluje o szybkie ukończenie specyfikacji technicznych dotyczących infrastruktury transportowej, pojazdów i ładunków przed początkiem lipca 2018 r., oraz o oznaczenie geograficzne niezbędnej infrastruktury i zatwierdzenie pozostałych dodatków uznanych za gotowe nie później niż w trzecim kwartale 2018 r. i zwraca uwagę na zaangażowanie państw członkowskich w te wysiłki.
16. Z zadowoleniem przyjmuje prace prowadzone w ramach Europejskiej Agencji Obrony przy wdrażaniu planu działania, obejmujące m.in. dwa nowe projekty w sprawie pozwolenia na transgraniczne przemieszczanie się i w sprawie harmonizacji wymagań wojskowych dotyczących cel.
17. Przypomina, że współpraca i koordynacja działań z NATO w sprawie mobilności wojskowej powinny być kontynuowane w ramach wspólnego zestawu wniosków służących realizacji wspólnej deklaracji podpisanej w Warszawie w lipcu 2016 r. przez przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji Europejskiej i sekretarza generalnego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, w celu zapewnienia spójnego podejścia i synergii między odnośnymi inicjatywami UE i NATO.

18. Wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań na poziomie krajowym w celu poprawy efektywności mobilności wojskowej oraz do uproszczenia i ujednolicenia odpowiednich zasad i procedur zgodnie z planem działania i wymaganiami wojskowymi w zakresie mobilności wojskowej w ramach UE i poza nią, zgodnie z krajowym ustawodawstwem państw członkowskich; mają to uczynić jak najszybciej, ale nie później niż w roku 2024, i dążyć do tego, by następujące pierwsze kroki zostały przeprowadzone do końca 2019 r.:
- a) opracowanie krajowych planów na rzecz mobilności wojskowej oraz nadanie wysokiego priorytetu ich wdrażaniu;
 - b) zgodnie z odpowiednimi ujednoliconymi procedurami oraz z zastrzeżeniem krajowego procesu i kryteriów podejmowania decyzji, przyspieszenie procedur przekraczania granic, i w tym celu współpraca z właściwymi władzami krajowymi w celu przyznawania pozwoleń na przemieszczanie transgraniczne, łącznie z wnioskami o zezwolenie na wjazd i przemieszczanie się dla wszystkich rodzajów transportu (lądowy, lotniczy i morski) oraz aspektów przemieszczania i transportu wojskowego, w odniesieniu do rutynowych działań w terminie 5 dni roboczych; oraz rozważenie dalszego skrócenia tego terminu dla jednostek szybkiego reagowania;
 - c) ułatwienie i przyspieszenie komunikacji i procedur i w tym celu utworzenie mocnej sieci wzajemnych połączeń między krajowymi punktami kontaktowymi w odniesieniu do wszystkich aspektów dotyczących mobilności wojskowej, tak aby być w stanie m.in. szybko rozpatrywać wnioski o przemieszczenie transgraniczne;
 - d) wykorzystanie odpowiednich, istniejących krajowych i wielonarodowych ćwiczeń, by bardziej regularnie ćwiczyć mobilność, w tym podczas ćwiczeń taktycznych z wojskami i przemieszczeń zaplanowanych z krótkim wyprzedzeniem.

Rada będzie dokonywać corocznego przeglądu postępów i powróci do tej kwestii przed latem 2019 r., m.in. poprzez ustalenie, o ile to możliwe, bardziej ambitnych, określonych w czasie celów.

Wzmocnienie cywilnego wymiaru WPBiO

19. Z zadowoleniem odnotowuje bieżące prace oraz przywołuje swoje konkluzje z 28 maja 2018 r. w sprawie wzmocnienia cywilnego wymiaru WPBiO i potwierdza dalsze działania, jeśli chodzi o przedstawienie, przed latem 2018 r., planu rozwoju zdolności cywilnych i umowy w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO do listopada 2018 r.; powtarza też swoją prośbę do wysokiego przedstawiciela o przedstawienie – jako części rocznego sprawozdania z wdrażania globalnej strategii – informacji na temat wdrażania wzmocnionego cywilnego wymiaru WPBiO.

Partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony

20. Przywołuje swoje konkluzje z 18 maja 2017 r. i podkreśla znaczenie zacieśnienia współpracy z partnerami, zarówno z państwami trzecimi, jak i innymi organizacjami międzynarodowymi. W związku z tym Rada zwraca się do odnośnych organów przygotowawczych o kontynuowanie prac i przedstawienie w odpowiednim czasie konkretnych zaleceń w oparciu o niedawne wnioski opracowane przez wysokiego przedstawiciela dotyczące wypracowania bardziej strategicznego podejścia do partnerstw UE z państwami trzecimi w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony. Rada podkreśla, że partnerstwa między UE i państwami trzecimi powinny być korzystne dla obu stron i powinny przyczyniać się do wzmocnienia unijnych działań w zakresie bezpieczeństwa i obrony, przy pełnym poszanowaniu ram instytucjonalnych UE i jej autonomii decyzyjnej.
21. Z uznaniem odnotowuje trwające obecnie prace mające na celu wzmocnienie wspólnych priorytetów strategicznego partnerstwa między UE a ONZ w zakresie utrzymywania pokoju i zarządzania kryzysowego na lata 2019–2021 w oparciu o znaczące postępy poczynione do tej pory, a także z uwzględnieniem realizowanych właśnie w ONZ reform systemu pokoju i bezpieczeństwa oraz wprowadzanych w UE zmian w zakresie bezpieczeństwa i obrony, ze szczególnym naciskiem na wzmacnianie współpracy i oddziaływanie w terenie.
22. Przywołuje swoje konkluzje z 8 czerwca 2018 r. w sprawie współpracy między UE a NATO i z zadowoleniem przyjmuje dalsze postępy w realizacji wspólnego zestawu wniosków UE–NATO, obejmującego w sumie 74 działania we wszystkich dziedzinach określonych we wspólnej deklaracji podpisanej w Warszawie w lipcu 2016 r. przez przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji Europejskiej i sekretarza generalnego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego. W związku z tym Rada oczekuje na nową wspólną deklarację w sprawie współpracy między UE a NATO, zaplanowaną na lipiec 2018 r. Rada powtarza, że deklaracja ta zapewni sprawną koordynację i wzajemne wzmocnienie działań między UE a NATO, przy pełnym poszanowaniu zasad pluralizmu, wzajemności i autonomii decyzyjnej UE.

Zwiększenie odporności i zdolności do przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym

23. Z zadowoleniem odnotowuje wspólny komunikat wysokiego przedstawiciela i Komisji oraz towarzyszące im sprawozdania przyjęte 13 czerwca 2018 r. i przyjmuje do wiadomości propozycje mające na celu wzmocnienie odporności i kontynuowanie prac w odpowiedzi na postulat Rady Europejskiej obradującej w marcu 2018 r. dotyczący ograniczenia zagrożeń związanych z materiałami chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi i jądrowym, a także pomoc UE i jej państwom członkowskim we wzmacnianiu ich zdolności do reagowania na zagrożenia hybrydowe, m.in. w dziedzinie cyberbezpieczeństwa, komunikacji strategicznej i kontrwywiadu. W związku z tym Rada podkreśla potrzebę dalszego rozwijania wraz z państwami członkowskimi unijnej strategii na rzecz komunikacji strategicznej. Ponadto Rada podkreśla, że konieczne są kompleksowe i długoterminowe prace, dotyczące m.in. zasobów, w celu przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym i budowania odporności UE i jej państw członkowskich. Biorąc pod uwagę zdolności UE do przeprowadzania własnych niezależnych analiz, Rada kładzie też szczególny nacisk na znaczenie ścisłej współpracy z innymi organizacjami międzynarodowymi, w tym NATO. Rada nalega, by prace były kontynuowane w stosownym czasie, a postępy regularnie poddawane przeglądowi.

Z zadowoleniem odnotowuje inicjatywę na rzecz zorganizowania specjalnych sesji Konferencji Państw Stron OPCW 26 czerwca 2018 r. i podkreśla, jak ważne jest wypracowanie wyraźnych wyników w celu wzmocnienia międzynarodowego ładu opartego na zasadach. W tym kontekście UE i jej państwa członkowskie popierają postulowany projekt decyzji przedstawiony przez ponad 20 krajów i apelują do wszystkich Państw Stron o poparcie i przyjęcie tej decyzji.
